

Sygn. akt II K 241/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 stycznia 2023 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie Wydział II Karny

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Justyna Koska-Janusz

Protokolant: Aneta Cegielka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 16 listopada 2021 r., 5 września 2022 r., 10 października 2022 r., 18 listopada 2022 r. i 20 stycznia 2023 r.

sprawy **J. P.**, syna S. i K. z domu K., urodzonego (...) w S.

oskarżonego o to, że:

w dniu 15 stycznia 2021 roku w W. przy ul. (...), bezpośrednio po dokonaniu kradzieży telefonu komórkowego S. X. o wartości 254 zł na szkodę W. K., w celu utrzymania się w posiadaniu skradzionej rzeczy użył przemocy wobec w/wym pokrzywdzonej, polegającej na jej ugryzieniu, uderzeniu głową w jej prawy policzek oraz odepchnięciu, przy czym czyn ten stanowi występki mniejszej wagi,

tj. o czyn z art. 281 kk w zw. z art. 283 kk;

orzeka

uznając, że oskarżony **J. P.** dopuścił się czynu polegającego na tym, że w dniu 15 stycznia 2021 roku w W. przy ul. (...) spowodował u W. K. naruszenia czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia trwający nie dłużej niż 7 dni w ten sposób, że ugryzł ją w przedramię, powodując drobne wybryczyny w naskórku przedramienia prawego, czyn ten kwalifikuje jako występki z art. 157 § 2 kk oraz uznając, że wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, a okoliczności popełnienia tego czynu nie budzą wątpliwości - na podstawie art. 66 § 1 kk w zw. z art. 67 § 1 kk postępowanie karne wobec oskarżonego **J. P.** warunkowo umarza na okres próby wynoszący 1 (jeden) rok;

na podstawie art. 67 § 3 kk orzeka od oskarżonego **J. P.** na rzecz pokrzywdzonej W. K. nawiązkę w wysokości 100 zł (sto złotych);

na podstawie art. 627 kpk zasądza od oskarżonego na rzecz oskarżycielki posiłkowej W. K. kwotę 1.500 zł (jeden tysiąc pięćset złotych) tytułem zwrotu kosztów ustanowienia pełnomocnika z wyboru;

na podstawie art. 626 § 1 kpk, art. 627 kpk w zw. art. 629 kpk oraz art. 7 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zasądza od J. P. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 70,00 zł (siedemdziesiąt złotych 00/100) tytułem zwrotu części wydatków oraz kwotę 60,00 zł (sześćdziesiąt złotych 00/100) tytułem opłaty, a w pozostałym zakresie na podstawie art. 624 § 1 kpk koszty sądowe przejmuje na rachunek Skarbu Państwa.

sędzia Justyna Koska-Janusz

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 241/21	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
USTALENIE FAKTÓW			
Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	J. P.	w dniu 15 stycznia 2021 roku w W. przy ul. (...) spowodował u W. K. naruszenia czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia trwający nie dłużej niż 7 dni w ten sposób, że ugryzł ją w przedramię, powodując drobne wybroczyny w naskórku przedramienia prawego, tj. czyn z art. 157 § 2 kk	

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>J. P. jest przysposobionym synem K. P. (1) i S. P.. Ma trzech synów. W mieszkaniu K. P. (1) i S. P., położonego w W. przy ul. (...) (nr lokalu (...)) oprócz nich zamieszkują wnuczki W. K. i jej młodsza siostra.</p> <p>W rodzinie od lat istnieje konflikt na tle finansowym.</p> <p>W dniu 15 stycznia 2021 r. J. P. przyszedł do mieszkania rodziców i w trakcie trwającej rozmowy z matką K. P. (1) poruszył temat zamieszkiwania W. K. i jej siostry, jak też fakt utrzymywania ich przez rodziców z jednoczesnym pokrzywdzeniem jego synów, którzy nie otrzymali od dziadków porównywalnego wsparcia finansowego. Do rozmowy włączył się obecny w mieszkaniu ojciec oskarżonego - S. P. oraz W. K.. Oprócz nich w mieszkaniu przebywała także młodsza wnuczka D.. Z uwagi na to, że rozmowa stawała się coraz bardziej nerwowa, W. K. uruchomiła w jednym telefonie dyktafon, drugim zaś rejestrowała kamerą przebieg zdarzenia. Kłótnia pomiędzy oskarżonym, jego rodzicami a W. K. przeniosła się do przedpokoju. Gdy</p>	wyjaśnienia J. P.	35-37, 187-	

oskarżony zorientował się, że W. K. rejestruje telefonem tę sytuację ruszył za nią, aby odebrać jej telefon, krzyżąc do niej "nie nagrywaj tego". Ta rzuciła telefon w kąt pomieszczenia. Następnie J. P. ruszył za telefonem, a W. K. próbowała mu go odebrać. Wówczas J. P. ugryzł ją w przedramię i skierował się do drzwi wyjściowych. Chcąc go zatrzymać osoby uczestniczące w tej awanturze podarli mu sweter, zamknięte też zostały drzwi na zasuwę, aby uniemożliwić oskarżonemu wyjście z mieszkania z telefonem W. K.. Przy drzwiach wywiązała się szamotanina, w wyniku której W. K. uderzyła tyłem głowy o drzwi. Wówczas powiedziała, aby go wypuścili z mieszkania.

Pod blokiem na J. P. oczekiwał w samochodzie jego kolega, z którym razem przyjechali autem. W czasie drogi, z uwagi na znaczne pogorszenie samopoczucia zrezygnował z kierowania samochodem, po czym zastąpił go kolega. Następnego dnia odczuwał silny ból głowy.

zeznania W. K.	1-4, 190-	
zeznania S. P.	9v-10, 272-274	
zeznania K. P. (2)	15v-16v, 192-193	

zeznania A. D.	280		
zapis zdarzenia na pendrive	21		
U W. K. wystąpił uraz głowy bez utraty przytomności, obrzęk wargi górnej po stronie prawej z niewielkim uszkodzeniem śluzówki, drobne wybroczyny w naskórku w 1/3 dalszej przedramienia prawego, które spowodowały naruszenie czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia trwający nie dłużej niż 7 dni.	protokół oględzin osoby	12-13	
materiał fotograficzny	48, 49-53		
nagranie z telefonu	58		
protokół oględzin rzeczy	107-109		
opinia sądowo-lekarska	286-287		
Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.	J. P.	w dniu 15 stycznia 2021 roku w W. przy ul. (...), bezpośrednio po dokonaniu kradzieży telefonu komórkowego S. X. o wartości 254 zł na szkodę W.	

		K., w celu utrzymania się w posiadaniu skradzionej rzeczy użył przemocy wobec w/wym pokrzywdzonej, polegającej na jej ugryzieniu, uderzeniu głową w jej prawy policzek oraz odepchnięciu, przy czym czyn ten stanowi występki mniejszej wagi, tj. czyn z art. 281 kk w zw. z art. 283 kk	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Dokonanie zaboru telefonu komórkowego w celu przywłaszczenia oraz użycie przemocy w celu utrzymania się w posiadaniu skradzionej rzeczy	zeznania W. K.	3v	
Uderzenie W. K. głową w jej policzek z zamiarem bezpośrednim bądź ewentualnym	zeznania W. K.	4, 191	
zeznania K. P. (2)	16		
OCena DOWOdów			
Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	wyjaśnienia J. P.	Wyjaśnienia oskarżonego w dominującej części w pełni korespondowały z zeznaniami W. K.	

oraz S. P. i K. P. (2). Jako niewiarygodne uznać należało jedynie zaprzeczenie przez oskarżonego, że ugryzł W. K., albowiem w tym zakresie jego depozycje sprzeczne były z relacjami świadków, jak też ze stwierdzonymi u W. K. śladami po zębach. Zarówno z wyjaśnień J. P., jak i świadków, tj. jego rodziców i pokrzywdzonej, wynika, że w rodzinie istnieje głęboki konflikt, który zasada się nie tylko na nierównym traktowaniu wnuków przez małżeństwo P., ale sięga znacznie dalej, tj. okresu, gdy J. P. uzyskał pełnoletność i zmuszony został do opuszczenia mieszkania. Wyjaśnienia odnośnie zdarzenia z dnia 15 stycznia 2021 r. pokazują także, iż w awantura, która się wówczas wywiązała, była powodowana pretensjami, jakie J. P. zgłaszał wobec rodziców, potwierdzają, że także W. K. włączyła się do tej kłótni, że również ona zadawała oskarżonemu ciosy. Tej okoliczności nie przyznali wprawdzie ani S. P., ani K. P. (2), niemniej na ich relacje wpływ mają wyłącznie pozytywne uczucia, jakimi darzą wnuczki, w tym W. K..

Jako przekonujące Sąd uznał twierdzenia oskarżonego co do tego, że powodem, dla którego zabrał W.

		<p>K. telefon, było to, żeby zgrać zarejestrowaną przez nią kłótnię. W tym zakresie jego depozycje są spójne z zeznaniami świadków z postępowania przygotowawczego, którzy opisywali, w jakim momencie oskarżony zaczął dążyć do odebrania pokrzywdzonej telefonu i że było to w momencie, gdy zorientował się, że W. K. nagrywa to zajście i usłyszał ponadto, że chce ona dzwonić po policję</p>
<p>zeznania W. K.</p>	<p>Depozycje rzeczowe i spójne. Sąd nie dał wiary jej twierdzeniom w zakresie, w jakim utrzymywała, że została celowo uderzona przez J. P. głową w policzek. Zdaniem Sądu, sytuacja była na tyle dynamiczna, osoby wzajemnie się szarpały, wykrzykiwały, że do uderzenia takiego mogło dojść w równym stopniu całkowicie przypadkowo. Co więcej obrażenia, które by powstały na skutek celowego uderzenia głową, byłyby z pewnością bardziej rozległe. Sąd przyjął zatem, że w tym zakresie nie można przypisać oskarżonemu umyślności w działaniu.</p>	
<p>zeznania S. P.</p>	<p>Relacje spójne, rzeczowe, spontaniczne. W odniesieniu do zaboru telefonu wskazał, że do takiej sytuacji doszło, ale wówczas, gdy W. K. zakomunikowała,</p>	

	<p>że zamierza zadzwonić na policję. Zeznania te potwierdzają zatem wersję, że celem J. P. nie była chęć włączenia telefonu do swojego majątku, lecz obawa przed powiadomieniem Policji. Składając zeznania w toku rozprawy świadek stwierdził, że fakt dokumentowania przez W. K. przebiegu tego zdarzenia spowodował, że J. P. "zaatakował ją, wyrwał jej telefon"</p>	
<p>zeznania K. P. (2)</p>	<p>Zeznania logiczne, rzeczowe. W odniesieniu do zadania ciosu głową zeznała, że poprzedzone to zostało szarpaniem przez J. P. S. P., w obronie którego stanęła K. P. (2) i W. K., że "w międzyczasie zaatakował". W. P. i "uderzył jakoś swoją głową w jej głowę". Z powyższych depozycji nie wynika zatem, aby do uderzenia głową doszło celowo, jak utrzymywała to W. K. składając zeznania w toku postępowania sądowego. K. P. (2), składając zeznania w toku postępowania sądowego, mówiła, że "tam przy drzwiach się kotłowało", co nakazywało przyjąć, że do tego uderzenia głową przez J. P. doszło całkowicie przypadkowo.</p> <p>Świadek przyznała też, że zabór telefonu nastąpił wówczas, gdy J. P. zorientował się, że W. K. nagrywa to zdarzenie.</p>	

nagranie z telefonu	Materiał nie wskazujący na to, aby podlegał modyfikacji bądź zmianom, jedynie w części oddawał przebieg całego zajścia.		
nagranie z telefonu	Materiał nie noszący śladów, aby podlegał celowemu zniekształceniu, jedynie w części oddawał przebieg całego zajścia.		
zeznania A. D.	Depozycje spójne, rzeczowe. Świadek nie był wprawdzie bezpośrednim obserwatorem tego zdarzenia, niemniej potwierdził fakt, że oskarżony zamierzał zwrócić zabrany telefon, co w pełni koresponduje z wyjaśnieniami oskarżonego, negującego, aby jego zamiarem było działanie w celu przywłaszczenia tej rzeczy		
	Opinia sądowo-lekarska	Opinia kategoriyczna, odpowiadająca na postawione pytania, sporządzona przez osobę o odpowiednich kwalifikacjach	
	Protokół oględzin rzeczy	Dowód w pełni korespondujący z zabezpieczonymi nagraniami zarejestrowanymi na telefonie pokrzywdzonej.	
<i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów</i>			

(dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.2.1	opinia biegłego z zakresu wyceny ruchomości	Ze względu na brak zamiaru polegającego na zaborze rzeczy w celu przywłaszczenia, opinia biegłego w zakresie wyceny wartości tego przedmiotu nie miała żadnego znaczenia.	
protokół oględzin telefonu	Podobnie jak opinia biegłego rzeczoznawcy, tak i protokół oględzin tej rzeczy pozostawał bez znaczenia dla przypisanego oskarżonemu czynu. Zamiarem oskarżonego nie było bowiem włączenie tego przedmiotu do swojego majątku.		
PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	I	J. P.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Działanie polegające na naruszeniu czynności narządu ciała lub spowodowanie rozstroju zdrowia na czas trwający nie dłużej niż 7 dni jest występkiem stypizowanym w art. 157 § 2 kk. Czyn ten może być popełniony wyłącznie umyślnie, a zatem z zamiarem bezpośrednim, tj. wówczas gdy sprawca chce go popełnić, ale także z zamiarem wynikowym, tj. gdy przewiduje taką możliwość i na to się godzi. Mając na uwadze poczynione ustalenia faktyczne, niewątpliwie działanie polegające na ugryzieniu i spowodowaniu drobnych wybrczyn w naskórku przedramienia prawego, spowodowało naruszenie czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia trwający nie dłużej niż siedem dni. Z opisu czynu Sąd wyeliminował działanie oskarżonego polegające na dokonaniu kradzieży i użyciu przemocy w celu utrzymania się w posiadaniu skradzionej</p>			

rzeczy, albowiem taki zamiar nie towarzyszył oskarżonemu. Jego celem było pozyskanie nagrania tego zajścia, które W. K. zarejestrowała na swoim telefonie, nie zaś zabór tego przedmiotu w celu przywłaszczenia. Przemoc fizyczna, której użył, służyła nie utrzymaniu się w posiadaniu skradzionej rzeczy, ale uniemożliwieniu odebrania tego telefonu przed tym, jak będzie miał dostęp do tego zapisu.

Sąd uznał jednakowoż, że wina i społeczna szkodliwość tego czynu nie były znaczne, a okoliczności jego popełnienia nie budziły wątpliwości, wobec czego na podstawie art. 66 § 1 kk w zw. z art. 67 § 1 kk postępowanie karne wobec oskarżonego J. P. warunkowo umarzył na okres próby wynoszący 1 (jeden) rok.

O stopniu społecznej szkodliwości w myśl art. 115 § 2 kk decydują rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiary wyrządzonej lub grożącej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, wagę naruszonych przez sprawcę obowiązków, jak również postać zamiaru, motywację sprawcy, rodzaj naruszonych reguł ostrożności i stopień ich naruszenia.

Odnosząc powyższe kryteria do niniejszej sprawy zauważyć należy, że swoim działaniem oskarżony dopuścił się wprawdzie czynu przeciwko zdrowiu człowieka, niemniej były to obrażenia stanowiące lekki uszczerbek na zdrowiu, przy czym i w tym zakresie sprowadzały się do pozostawienia jedynie drobnych wybroczyn w naskórku przedramienia. Istotne znaczenie miały natomiast w niniejszej sprawie okoliczności popełnienia tego czynu. Nastąpiło to bowiem w trakcie kłótni rodzinnej, w której uczestniczyły cztery osoby, przy czym trzy stały po tzw. jednej stronie. W trakcie tej awantury nie tylko oskarżony był osobą atakującą, ale również jemu zadawane były ciosy. Podkreślenia wymaga także fakt, że oskarżony, z uwagi na nierówne traktowanie jego synów w porównaniu z córkami siostry, czuje głębokie pokrzywdzenie. Faworyzowanie jednych wnucząt kosztem innych jest dla niego sytuacją trudną do zaakceptowania, w szczególności, że W. K. postrzega jako osobę żyjącą na koszt jego rodziców z pokrzywdzeniem jego własnych dzieci, które na ten sam standard życia muszą zabiegać własną pracą. Jego poczucie

nierównego traktowania sięga okresu, kiedy osiągnął pełnoletność i zmuszony został do opuszczenia domu, co przełożyło się na jego poczucie niesprawiedliwości i nierównego traktowania przez rodziców.

W ocenie Sądu okres jednego roku próby jest w pełni wystarczający do zweryfikowania, czy J. P. mimo warunkowego umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego. Podkreślić należy, iż jest on osobą w pełni dojrzałą, świadomą obowiązku przestrzegania zasad współżycia społecznego, a zaistniała sytuacja była powodowana głębokimi emocjami i poczuciem niesprawiedliwości, jaką jego zdaniem doświadczał. Zdarzenie to było zatem incydem, z którego zapewne wyciągnie odpowiednie wnioski co do konieczności nie tylko poszanowania reguł prawnych, ale także pogodzenia się z faktem, że nie może wymusić na rodzicach testamentowania zgodnie z jego poczuciem sprawiedliwości.

#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz			

związłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Związłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz związłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Związłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz związłe o powodach uniewinnienia			
KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
J. P.	II	II	Na podstawie art. 67 § 3 kk orzeczono od oskarżonego J. P. na rzecz pokrzywdzonej W. K. nawiązkę w wysokości 100 zł (sto złotych), która w ocenie Sądu zadośćuczyni krzywdzie, jaką doznała. Dolegliwości fizyczne, jakie były następstwem zamierzonego działania oskarżonego, nie były

			znaczne, a ślady ugryzienia - rozległe.
Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
Koszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
III	Na podstawie art. 627 kpk zasądzone od oskarżonego na rzecz oskarżycielki posiłkowej W. K. kwotę 1.500 zł (jeden tysiąc pięćset złoty) tytułem zwrotu kosztów ustanowienia pełnomocnika z wyboru, która to kwota wykazana została jako poniesiona		

	przez oskarżycielkę posiłkową na podstawie faktury (k. 227)	
IV	<p>Na podstawie art. 626 § 1 kpk, art. 627 kpk w zw. art. 629 kpk oraz art. 7 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zasądzono od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 70,00 zł (siedemdziesiąt złotych 00/100) tytułem zwrotu części wydatków oraz kwotę 60,00 zł (sześćdziesiąt złotych 00/100) tytułem opłaty, a w pozostałym zakresie na podstawie art. 624 § 1 kpk koszty sądowe przejmuję na rachunek Skarbu Państwa. Za zwolnieniem oskarżonego od kosztów sądowych ponad wydatki poniesione na koszty korespondencji i uzyskanie danych o karalności przemawiało to, że w sprawie tej czyn przypisany oskarżonemu, gdyby nie został objęty ściganiem przez prokuratora, ścigany byłby z oskarżenia prywatnego. Wówczas wydatki, jakie wiązały się z powoływaniem biegłego z zakresu medycyny, mogłyby być objęte ewentualnym porozumieniem stron. Wydatki zaś na opinie rzeczoznawcy w ogóle nie miały racji bytu. Sąd względy słuszności przemawiały za zwolnieniem oskarżonego</p>	

	z obowiązku uiszczenia tych należności.	
Podpis		
sędzia Justyna Koska- Janusz		